

ци, той пише перси, а българитѣ нарича мизи: Persae in Moesiam irrumpant. II. 530, ed. Bon.).

Хронологията на турскитѣ нашествия въ П-ва, тъй интересна въ Хамера, не съвпада съ тая по даннитѣ на Кантакузина, именно прѣзъ врѣмето на когото (1341 — 1354) станаха и най-важнитѣ нашествия.

За начало на първо турско нашествие, можемъ взе датата 1263 г., за анабазиса на тюркменски водителъ Салтъкдеде прѣзъ юго-източна и сѣверо-източна България за Кримъ. Прѣзъ самото начало на XIV-я вѣкъ се чуватъ турски орди въ приморска Тракия, като византийски наемници. Извѣстни сж и тъй нарѣченитѣ вардариоти, турски пришелци въ сжщата Тракия, още отъ по-рано, а около 1307 г. се чуватъ туркупули, пакъ тамъ, прѣдвождани по едно врѣме отъ българския ренегатъ Войсилъ и подвизаващи се редомъ съ каталанитѣ срѣщу аланитѣ въ юго-източна България (съгласно даннитѣ на каталанския историкъ и съврѣменникъ Рамонъ Мунтанеръ). ¹⁾ Турско нашествие се чува прѣзъ 1307 г. въ П-ва начело на Мелекъ Ишакъ, ордата на когото по-послѣ се покрѣстила. Турскитѣ нашествия прѣзъ 1321, 1327, 1331, 1332, 1333, 1335, 1337, 1340, 1341, 1342 и 1343 г., като прѣдизвикани главно отъ борбитѣ на младия Андроникъ срѣщу стария, и отъ тия на Кантакузинъ срѣщу Палеологъ, — не сж залѣгнали границитѣ на България и въ частностъ тия на юго-източна България. Посоченитѣ по-горѣ години говорятъ и за редовнитѣ, тъй чести и систематични турски опити, насочени да усигорятъ бждаща почва за турски завоевания и владичество.

Прѣзъ послѣдующата на 1345-та година турцитѣ повторно нахълтватъ въ юго-източна България, което инѣкъ е стрѣснало повече византийцитѣ, нежели все тъй безгрижния Ив. Александъръ, ако и да сж пострадали най-вече неговитѣ земи (1346 г.). Кантакузинъ пише, че тоя народъ (турцитѣ), навикнали на грабежъ и бидейки винжги съ убѣждението, че е грѣхота да се върнатъ отъ нѣкждѣ съ праздни рѣцѣ, влизатъ въ България, убиватъ голѣмо число жители, отвличатъ много роби и плячка, като оставятъ страната въ такова плачевно положение, въ каквото никога

¹⁾ Вжъ статията ми Псп., св. 7 и 8, кн. LXIX.